

Podlegla opeklina. V Dolenjem Logatcu na Kranjskem se je dogodila smrtna nesreča, koje žrtev je postala 87letna Marija Maček. Sama je prebivala v sobici in si je v sedajni hudi zimi kurila v peči, poleg katere je sedela. Iz precej zakurjene peči so švignili plameni in zajeli obleko starke. Dobila je tako hude opekline, da jim je podlegla.

Avtomobilska nesreča. Na cesti Radeče—Zidani most je vozil prodajalec kruha Trop kruh iz Rimskih toplic v Radeče. Iz nasprotne smeri je pribrzel tovorni avto radeške papirnice Piatnik. Šofer se ni mogel več prav ogniti sanem na zelo ozki cesti, je zavozil v nje in sunek je ubil na mestu konja. Voznika je vrglo raz sani, katere je težki avto čisto strl. Sreča v nesreči je, da je ušel voznik smrti. Na kraju opisane nesreče je cesta izredno ozka. Na eni strani je železniška šlampa, na drugi pa breg Save.

Razne novice.

Ena najstarejših gimnazij je v Dobrovniku v Dalmaciji. Omenjeni učni zavod bo obhajal letos 500letnico svojega obstoja.

Tri divje prašiče je ustrelil na enem mestu Ivan Parte, gozdni in lovski čuvaj začasne državne uprave razlaščenih gozdov na Rogu pri Kočevju.

Huda burja je divjala sredi minulega tedna v Liki. Vihar je bil tolikanj silovit, da je prevrnil 18 vagonov tovarnega vlaka in je bil radi sneženih zametov železniški promet nekaj časa prekinjen. O hudih in železniški promet ovirajočih zametih so tudi poročali iz Macedonije.

Obžalovanja vredni slučaji.

Nevaren vlomilec aretiran. V Trbovljah so prijeli orožniki Ivana Korošca iz Vitanja, 33letnega brezposelnega trgovskega pomočnika. Korošca so spustili lani iz kaznilnice v Stari Gradski in se je začel na svobodi preživljati z vlemi in tatvinami. Vseh zločinov ima na vesti 30 in jih je po večini tudi priznal. Stanoval je v Trbovljah, kjer je nameraval izvršiti tik pred aretacijo večjo tatvino.

Vlom v trgovino s čevlji. V Ljubljani na Sv. Petra cesti »Pri zamorcju«, trgovini s čevlji, je bilo vlomljeno od neznanca, ki je odnesel 670 Din gotovine ter 50 parov čevljev razne vrste.

*

Slovenska Krajina.

Turnišče. Ker je bilo do sv. Treh kraljev izredno lepo, so ljudje mislili, da letos zime ne bo. Pa je pridrvela s severom in snegom, da je tutilo preko ravni in mimo hiš piskalo, kot bi hotel mrzli sever pomesti vse s seboj. Po cestah so nastali snežni zameti in ustavili ves promet. Tako tudi poštni avto ni vozil tri dni, to je dne 9., 10. in 11. januarja. Ker je bil sneg odrinjen, je dne 12. t. m. začel zopet redno voziti na progi Sobota — Dobrovnik — Turnišče — D. Lendava in nazaj. — Dne 12. januarja popoldne ob treh je prišla komisija iz Lendave k nam na pregled mesarskega lokala g. F.

Ivaniča. Komisija je našla lokal v popolnoma pripravnem stanju za mesarsko obrt in dala svoje dovoljenje. Tako smo dobili končno svojo prvo mesarijo v zasebni hiši. Dosedaj sta sicer obstojali že dve mesariji, vendar pa obe kot privesek gostlin, zato je tudi razumljivo, da se ni dobilo tam vsega, kar bi človek hotel. Gospodu Ivaniču želimo veliko uspeha pri njegovih obrtih! — Dne 11. januarja se je mudil na župnišču kot gost mil. g. prošt Ivan Greif, bivši turniški provizor. Počutil se je prav dobro v krogu svojih znancev.

Strehovec. Naša vas, ki spada pod upravno občino Dobrovnik in pod župnijo Bogojno, je doživela dne 8. januarja ob polnoči zelo žalosten dogodek, katerega žrtev je postala 14letna deklica Anica Horvat. Zaloigra se je izvršila takole: Ob zimskih večerih je na kmetih navada, da luščijo bučno seme in cufajo perje. Tako so se dne 8. januarja zvečer zbrali luščarji, ki so luščili seme, ter žene in dekleta, ki so česale perje. Povabljeni sta bili k Johovim med drugimi tudi Ana Horvat in njena hčerka Anica. Kot nepovabljeni je prišla tudi Bara Horvat, po domače Nemcova. Med družinami Ane Horvat in Bare Horvat je obstojal že večletni spor. Mož Ane Horvat, J. Horvat, je vodil ljubezensko razmerje z Baro Horvat in plod te nedovoljene ljubezni je bil otrok, ki je prišel na svet leta 1933. Radi tega ni bilo med J. Horvatom in ženo nikdar več miru. Spori so bili na dnevnem redu. Bara in Anica sta se očitno sovražili. Zato je omenjenega večera nastala vse obso. be vredna zaloigra. Ko so se ljudje vračali ob polnoči od Johovih domov, je naletaval sneg. Zato so se dekleta obmetavala s snegom. Med njimi Anica Horvat,

Blizu obeh domačij j Ana rekla Bari: »No, ne boš šla z mojim možem v slamo?« Teda pa je priletela kepa snega Bari v hrbet. Ozrla se je in ko je videla Anico v svoji bližini, se je ježno ozrla. Nenadoma se je obrnila in udarila deklico z vso silo v prsa. Deklica se je sicer nekoliko prestrašila. Ko pa je naredila nekaj korakov, je nenadoma zavpila materi, ki je šla pred njo: »Jezus, mati, smeknila me je!«, ker je čutila kri po telesu. Naredila je še nekaj korakov in se zgrudila na tla nezavestna pred hišnim pragom. Ko je prišel oče iz soba, je pobral nezavestno hčerko s tal in jo odnesel v sobo, kjer je čez pet minut izdihnila. Dne 9. januarja zjutraj so prišli dobrovniški orožniki in aretirali Baro Horvato ter odgnali na postajo v Dobrovnik. Ko je popoldne prišla sodna komisija iz Lendave in se je izvedla obdukcija umorjene deklice, je bila Bara Horvat izpuščena na svobodo do sodne razprave, ko jo je sodnik dalje časa zasliševal. Dne 10. januarja je bil pogreb Anice ob ogromni udeležbi naroda iz cele bogojinske župnije. Pokojna je bila zelo pridna učenka ljudske šole in za njo žalujejo zelo mnogi. Ljudje tudi ne morejo razumeti, kako je mogla Bara Horvat z enim samim sunkom zabosti deklico v srce z majhnim žepnim nožcem, da je po presledku nekaj minut preminula.

Razprodaja drv. Dne 16. januarja se je vršila razprodaja drv pokončnega drevja v polanskem gozdu, ki je last grofice Zichy iz Beltinca. Dne 18. t. m. je pa razprodajala les šumska uprava križevačke občine v D. Lendavi v dobrovniškem logu. Kupcev je bilo razmeroma mnogo. Je pač zima in ljudje morajo kuriti v pečeh.

DRUŠTVENE VESTI

Priznanje podeželskim odrom.

Diletantje, ki igrajo na odrih naših prosvetnih organizacij v podeželju, žrtvujejo mnogo časa in truda, da zadošijo svoji prosvetni nalogi ter zadovoljijo gledavce. Ne žanjejo pa povsod tistega priznanja, ki ga zaslužijo. Slabo obiskane gledališke igre, nasprotovanje gotovih krajevno vplivnih činiteľev, nerazumevanje v lastnih vrstah, včasih namigavanje, ki se stopnjuje do pikre obsodbe: to je plačilo, ki ga doslej prejema naša z prosveto vneta mladina. In vendar je priznanje naši početovalni mladini ne samo zahtevek pravičnosti, marveč vzbuda veselja in volje do dela. To tudi posnamemo iz poročila, ki smo ga prejeli iz Gornje Radgone o tamkajšnjem oderskem delovanju. V tem poročilu se med dru-

gim pravi: »Ni dolgo tega, kar nam je v mični spevoigri pela »Darinka«, pa smo imeli priliko kmalu sočuvstvovati z »Mlado Bredo«. Kar trikrat so prišli divji Turki po mlado Bredo: 23., 26. in 30. decembra in vsakokrat je bila dvorana nabito polna. Turki so svojo vlogo prav dobro rešili. Breda je igrala z globokim čuvstvom in doživeto, da so stopile občinstvu solze v oči, k čemur je pripomogel njen čist in nežen glasek. Na čelu Turkov je bil mladi Turek Hamed, ki je snubil Bredo; njegov nastop in glas smo vsi kar občudovali. Prav veliko je pripomogla k lepi zunanosti igre in k pestremu in živahnemu nastopu posameznih oseb lepo prirojena obleka, ki je zares pristno »dišala« po Turkih. Hvala osebam, ki so nam tako imenitno oblekle Turke! Pač škoda, da imamo za kmetske igralce v podeželju tako malo priznanja za njih delo in trud; priznanje je zanje vir veselja in ojačenje volje za delo. Koliko lepega in umetniškega se skriva po vaseh — in mi bi šli brez pohvale mimo njih!? — Pogumno naprej!